

MENHOUSE

LUXUSNÍ PÁNSKÝ ČASOPIS

ČÍSLO 9

ŽENY
LEONARDA
DICAPRIA

HODINKY
MODERNÍHO
MUŽE

TESLA
AUTOMOBIL
BUDOUCNOSTI

DOMINIK HAŠEK
MÁM RÁD ČESKÉ PIVO

TAJEMSTVÍ
VICTORIA'S
SECRET

FASHION
PARIS
EDITORIAL

DENALI

MAJESTÁTNÍ HORA

I PRAVÁ ALJAŠSKÁ DIVOČINA

Text a foto: Jan Miřácký

JAKO MALÍ HLTALI PŘÍBĚHY JACKA LONDONA A SNILI O TOM, ŽE JEDNOU BUDOU
RÝŽOVAT ZLATO NA KLONDIKU, USÍNAT ZA KVÍLENÍ VLKŮ NEBO SE PROHÁNĚT NA
PSÍM SPŘEŽENÍ PO ROZLEHLÝCH ZASNĚŽENÝCH ALJAŠSKÝCH PLÁNÍCH. NĚKTEŘÍ
MOŽNÁ CHTĚLI REZIGNOVAT NA ŽIVOT VE SPOLEČNOSTI A JAKO NOVÝ DOMOV
PŘIJMOUT DRSNOU, SPRAVEDLIVOU
A NESKUTEČNĚ KRÁSNOU KRAJINU PO VZORU KNIHY NÁVRAT DO DIVOČINY. ZATO
JÁ SE NA ALJAŠCE OCITL NÁHODOU.

Nikdy předtím mě nenapadlo, že se sem někdy podívám, a do té doby jsem Aljašku vnímal jako pro běžného člověka nedostupnou část světa, která navždy zůstane jen snem. Cestovatelské náhody ale mají zvláštní smysl pro humor a zavedou vás na tato snová místa bez mrknutí oka. A bez peněz. Ve dvaadvaceti nemáte desetitisíce na rozhazování a nezbývá než ořezat náklady na dřeň. To znamená spaní ve stanu v místech, kde běžně žijí medvědi, pokrmy po většinu času uvažené na plynovém vařiči a doprava jak jinak než stopem. Vzal jsem s sebou svého parťáka Chozeho, se kterým jsme společně zažili dobrodružství na Islandu a v Thajsku a věděli jsme, že se jeden na druhého můžeme spolehnout.

První noc

Po příletu do Anchorage nás zaplavuje těžko popsateľný pocit radosti. Koukáme na zasněžené vrcholky hor okolo upozorňující na brzký příchod zimy a těšíme se na měsíc plný dobrodružství na druhém konci světa. Naše první cesta povede do 380 km vzdáleného národního parku Denali. Během sedmi stopů jsme potkali šílenou křesťanku, po které jsme museli opakovat modlitbu, aby nám mohla

seslat strážné anděly, kteří by nás během výletu ochraňovali, nebo jsme se projeli v karavanu s rodinkou, která se vypravila na lov losa. K branám národního parku jsme dojeli až za setmění a museli jsme přenocovat mimo park. Našli jsme sympatický plácek na okraji lesa hned vedle starého letiště. Nemůžeme se zbavit

NAŠE PRVNÍ SETKÁNÍ S MEDVĚDEM NA SEBE NENECHALO DLOUHO ČEKAT

pocitu, že každou chvíli z lesa vyleze medvěd a půjde k nám. Veškeré jídlo věšíme na strom daleko od stanu a upřímně doufáme, že tam ráno ještě bude. Celou noc choulíme hlavy do spacáků ve snaze uniknout zimě. Teplota určitě spadla pod nulu. Ráno si děláme ohýnek

a najednou slyšíme rachot a 30 metrů od nás přistálo malé letadlo. Letiště není evidentně tak opuštěné, jak jsme si mysleli.

V pravé divočině

Sbalili jsme stan a vyrazili ke vstupu do parku, kde jsme prošli tréninkem pro pohyb v divočině, bez kterého nelze nocovat mimo kempy. To byl náš sen - zažít tu pravou aljašskou divočinu se vším všudy. Už víme, že když nás napadne medvěd černý, musíme s ním bojovat a snažit se ho zastrašit. Zatímco u grizzlyho je lepší spíš předstírat nezájem a rozhodně neutíkat. Medvěd vás instinktivně začne honit a běhá podstatně rychleji než vy. Nemáte šanci. Ale takovému losovi, který je mnohdy díky své jednoduchosti nebezpečnější než medvěd, utečete. Jen nesmíte běžet rovně, ale cik-cak. Naše první setkání s medvědem na sebe nenechalo dlouho čekat. Projížděli jsme úsekem silnice čerstvě otevřeným po sněhové bouři a hned před námi se ve sněhu povaluje grizzly. Srdce nám buší o stošest a fotíme přes přední sklo autobusu, dokud to mědu nepřestane bavit a zmizí ve stráni u cesty.

NP Denali je rozdělený do 43 jednotek a při vstupu musíte nahlásit, kdy v jaké budete

Nečekané setkání s losem v lese

TO BYL NÁŠ SEN - ZAŽÍT
TU PRAVOU ALJAŠSKOU
DIVOČINU SE VŠÍM VŠUDY. UŽ
VÍME, ŽE KDYŽ NÁS NAPADNE
MEDVĚD ČERNÝ, MUSÍME
S NÍM BOJOVAT A SNAŽIT SE
HO ZASTRAŠIT.

nocovat. Jednotky mají omezenou kapacitu, aby se zachovala autentičnost divočiny. Jak se rozhlížíme kolem sebe, na první noc jsme si vybrali neprostupný les ve svahu vedle řeky, nad kterým se tyčí hora Mt. Wright. Přes zákaz jdeme raději prozkoumat vedlejší jednotku, až narazíme na pláž obklopenou lesem ze všech stran. Dobrá viditelnost do krajiny snižuje riziko setkání s medvědem, a to vítáme.

Mount McKinley

Druhý den se přesuneme do kempu u scénického jezera Wonder Lake, které láká turisty na výhled na nejvyšší horu Severní Ameriky Mount McKinley, domorodými kmeny zvanou Denali, o výšce 6 194 m. Dvě třetiny roku je zahalena v mracích a nebylo tomu jinak ani večer, když jsme do kempu přijeli. Zato druhý den ráno se vyjasnilo, teplota spadla na -6°C a po rozepnutí stanu se nám naskytl pohled, na který asi nikdy nezapomenu. Zasněžené vrcholky pohoří Alaska Range se táhly po celém horizontu a vystupovaly vysoko nad okolní probouzející se krajinu. Mt. McKinley šplhá viditelně výš než ostatní bílé vrcholky a celému panoramatu dominuje.

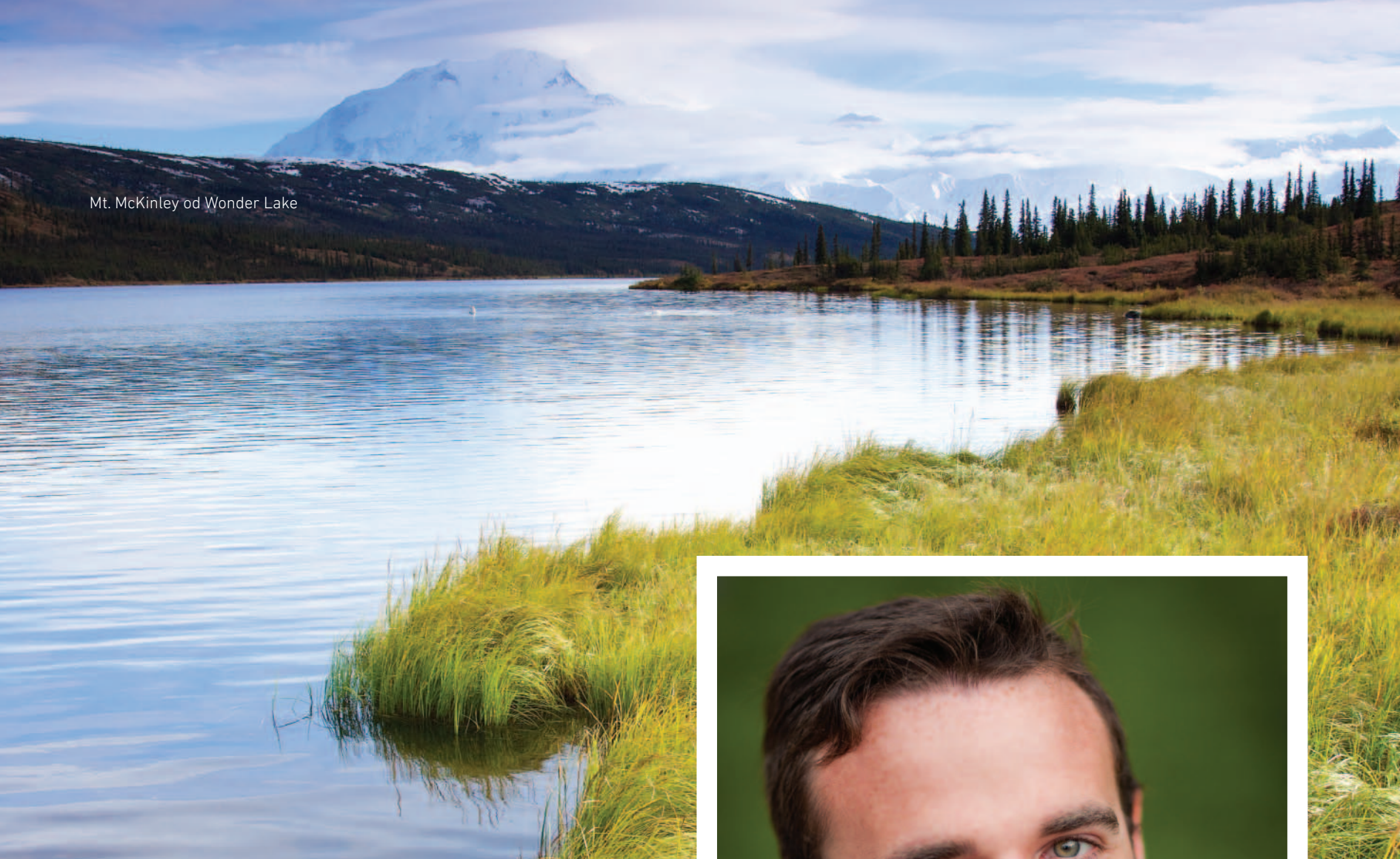
Jezero Wonder Lake

Vyrážíme prozkoumat místní tundru ještě před východem slunce. Od malého jezera pozorujeme první oranžovo-červené sluneční paprsky dopadající na východní stranu Mt. McKinley a u toho zobeme přírodní borůvkovou zmrzlinu rovnou z keřů. Najednou slyšíme divné skřeky a za stromem se cosi hnulo. "Koukej, paroží!" Rychle poklekne a pozorujeme, jak si 20 metrů od nás majestátně vykračuje vzrostlý los. Ví o nás, ale evidentně mu nevadíme a pomalu se blíží k jezírku. Zničehonic spatřujeme i druhého losa, samici, jak se přišla napít. Hlídáme si bezpečnou vzdálenost,

Kdo má štěstí, nevidí jednoho medvěda, ale rovnou tři.

Mt. McKinley od Wonder Lake

OD MALÉHO JEZERA POZORUJEME PRVNÍ ORANŽOVO- ČERVENÉ SLUNEČNÍ PAPRSKY DOPADAJÍCÍ NA VÝCHODNÍ STRANU MT. MCKINLEY

ale je vidět, že zvířatům jsme ukradení. Když usoudili, že jsme jim udělali už dost fotek, zmizeli v přilehlém lese. Po této ranní dávce dobrodružství se jedeme podívat k samotnému jezeru Wonder Lake, které je považováno za nejkrásnější místo v Denali. Zatímco pozorujeme karibu, severoamerickou variantu soba, a vychutnáváme si klid a ticho, uvědomujeme si, jak rychle se člověku mění hodnoty. Neřešíme zdánlivé problémy jako doma, ale jakmile máme kde spát, co jíst a aspoň minimální pocit bezpečí, jsme spokojení a nic nám v tu chvíli nechybí. Je dobré si tyhle základní věci čas od času připomenout.

Prožít čtyři dny v divočině v Denali stačilo. Naše cesta potom pokračovala dál na sever do Fairbanks, kde jsme se skamarádili s bývalým rangerem z Brooksova pohoří, který nás vzal za polární kruh na lov losa, navštívili jsme magický autobus 142 z filmu Návrat do divočiny a zažili nespočet dalších dobrodružství. Ale o tom třeba zase někdy jindy. ■

O autorovi

Jan Miřacký je 25letý cestovatel, fotograf a dobrodruh, který miluje přírodu a dobrodružství. Své výpravy započal v Jordánsku, když mu bylo 18 a navždy ho to poznamenalo. Svoji závislost na fotografování a poznávání nových míst přeměnil v práci a můžete se s ním setkat na dobrodružných expedicích od Zírhamia.cz.

Více o autorovi a Aljašce se můžete dovědět na cestovatelském festivalu Kolem Světa. www.kolemsveta.cz

